

Følge af Sygehusudgifternes Forøgelse har ønsket at faa Ministeren til at stille Forslag om, at Forhøjelsen skal gælde for et længere Tidsrum, ja, helst saa man den vel egentlig forlænget uden nogen Tidsbegrænsning. Dette Ønske har Ministeren imødekommet, idet han, som nævnt, i Tilknnytning til det Forslag, jeg før omtalte, har stillet Forslag om en midlertidig Forhøjelse af de omtalte Takster, som skal gælde for Finanssaarene 1921—22, 1922—23 og 1923—24. Ministerens Forslag gik, da det blev fremsat i det andet høje Ting, ud paa at hæve begge Taksterne med 1 Kr., altsaa henholdsvis fra 3 og 2 Kr. til 4 og 3 Kr. Af Forhandlingerne i det andet høje Ting ser jeg, at Forslaget blev mødt med Velvillie der, og at man fra de tre Partiers Side ubetinget sluttede sig til Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det var fremsat, medens Ordføreren for Socialdemokratiet rejste Krav om en yderligere Forhøjelse. Resultatet blev, at Lovforslaget blev henvist til et Udvalg, hvor man efter nogen Forhandling fra alle Partiers Side og med Finansministerens Samtykke enedes om at forhøje Taksterne yderligere, saaledes at de nu blev sat op til 5 og 4 Kr. for Finanssaaret 1921—22, til 4 Kr. 50 Ø. og 3 Kr. 50 Ø. for Finanssaaret 1922—23 og til 4 Kr. og 3 Kr. for Finanssaaret 1923—24. Taksterne er saaledes i det sidste af de tre Finansaar ikke forhøjet udover Regeringens Lovforslag, men for de to første Finansaar er der en Forhøjelse udover det, Regeringen foreslog, for det første Aar med 1 Kr. for hver af Satsene og for det næste Aar med 50 Ø. for hver af Satsene.

Jeg vilde have været mere glad ved, at Lovforslaget i Lighed med det andet Lovforslag var kommet til os enstemmigt vedtaget af det andet høje Ting i den Skikkelse, det havde ved Forelæggelsen. Jeg forstaaer meget vel, at man ude i Kommunerne, hvor man føler, hvilke Udgifter Sygehusene er bebyrdet med, ønsker Taksterne forhøjet og at faa den mest mulige Støtte, men jeg maa ogsaa minde om, at vi her har en Pligt til at tænke paa Statens Finanser. Mange af os kommer ude fra Landet — ja, det er vel egentlig i denne Forbindelse ligegyldigt, om det er fra Land eller By —, vi kommer ude fra Befolkningen, hvor vi har holdt Juleferie, og jeg tænker, det er gaaet adskillige af de ærede Medlemmer, som det er gaaet mig, at det, vi altid bliver mødt med, naar vi kommer til at tale med selve Befolkningen, er: Hvordan faar I dog Orden i

jeres Finansvæsen? Sørg for at udvise den største Økonomi og Sparsommelighed; vi ser med den største Bekymring paa, hvorledes Udgifterne er steget gennem Skatter og Afgifter i de senere Aar samtidig med, at vore økonomiske Kaar er blevet betydeligt forringet gennem den store og pludselige Nedgang. Det, som ganske naturligt er særlig fremme i Øjeblikket, er netop Ønsket om en gennemført Økonomi, Ønsket om at slippe for nogle af Udgifterne og i alt Fald ikke faa dem forhøjet i Tider, hvor Indtægterne svigter i saa høj Grad, som Tilfældet er nu. Jeg ved meget vel, at det maa ske ikke her drejer sig om saa store Summer, men kun om beskedne Summer pr. Dag, men at det drejer sig om Hundreder af Tusinder for Statskassen og det offentlige, er givet. Hvor mange, har jeg ingen Opgørelse over, men det er muligt, at den højtærede Minister kan sige os det. Det vilde, synes det mig, være en god Gerning, om vi nu vilde tage disse Henstillinger fra Vælgerne til Følge og se at spare, hvad spares kan. Jeg ved meget vel, hvilke store Vanskeligheder der er forbundet med at nedsætte Udgifter, som vi en Gang har bundet os til, men lettere er det i alt Fald at holde igen og ikke gaa med til forøgede Udgifter, som der er Tale om i dette Tilfælde. Det vilde have haft sin Betydning, om man i Folketinget havde vedtaget Regeringens Lovforslag uforandret. Mig forekommer det alligevel, at det var en pæn Forøgelse, som blev foreslaaet af Ministeren i det andet høje Ting. Vi maa huske paa, at de Takster, som der her er Tale om, 3 Kr. og 2 Kr., er fastsat i 1915; det er Takster, som man den Gang enedes om som passende for Refusionen, og saa forekommer det mig, at vi er naaet godt op, naar vi i Dag staar overfor, at Taksterne skal sættes op til henholdsvis 5 og 4 Kr. Det staar i alt Fald ikke i Forhold til det Prisfald, vi nu er inde i. I hvert Fald er vi for den Produktion, jeg nærmest kender, Landbrugsproduktionen, inde paa Priser, som ikke er højere end før Krigen, saa paa Baggrund heraf maa Taksterne siges at være kommet noget højt op. Naar det bliver gjort gældende med Hensyn til Sygehusene, at deres Udgifter pr. Sygedag er langt højere, saa tror jeg det meget gerne, det er vist ikke urigtigt, men jeg ved ogsaa, at der er meget stor Forskel paa Sygehusenes Udgifter pr. Sygedag. Jeg vil ikke dermed absolut sige, at de Sygehuse, der har de højeste Udgifter, har den daarligste Økonomi — der kan være Forhold, man ikke